ततस् ताभ्यां सक् गताः दृष्ट्वा नाळं तथा 'एव तत्ः गृक्षम् एत्य 'स्रयतो मातुः सर्वे दर्शितं मया । अ एकस्रुतधर्त्वेन मां निश्चित्य कथाम् इमां व्याउिनामा तयोर् एको मन्मातुः प्रणतो उन्नवीत् । «

वेतसाख्ये पुरे मात्र देवस्वामिकरम्भकौ त्रभूतां भ्रातरौ विप्राव् त्रतिप्रीतौ परस्परं । 41 तयोर् एकस्य पुत्रो ज्यम् इन्द्रदत्तो, परस्य तु ग्रकुं व्याउिः समुत्पन्नोः मित्पता 'ग्रस्तं गतस् ततः । 🕰 तच्छोकाद् इन्द्रदत्तस्य पिता यातो मकापयं, श्रस्मज्जनन्योश् च ततः स्फुटितं कृद्यं श्रुचा । 🖇 नेन 'ग्रनाथी, सित धने उप्यू, ग्रावां विद्याभिकाङ्गिनी गतौ प्रार्थयितुं स्वामिकुमारं दिवाणापयं । 44 तपःस्थितौ च तत्र 'स्रावां स स्ववे प्रभुरू स्नादिशत्, श्रक्ति पाटलिकं नाम पुरं नन्दस्य भूपतिः । 45 तत्र 'म्रस्ति च 'रुको वर्षाख्यो विप्रम्; तस्माद् म्रवाप्स्ययः कृत्स्रां विद्याम् स्रतम् तत्र युवाभ्यां गम्यताम् इति । 46 श्रय 'स्रावां तत्पुरं पातीः पृक्तोम् तत्र च 'स्रावयोः म्रिस्ति 'इन्ह मूर्खी वर्षाख्यो विप्र इत्य् म्रवद्ज् जनः । 47 ततो दोलाधिद्रहेन गवा चित्तेन तत्वाणं गृरुम् स्रावाम् स्रपश्याव वर्षस्य विध्रस्थिति । 48